

Ole Stavad (S):

Jeg har bedt om ordet for et par supplerende bemærkninger på opfordring fra vores ordfører, hr. Thomas Adelskov, fordi det her jo måske er en af de vigtigste sager overhovedet at få en afklaring af. Og jeg har glædet mig over, at den konservative ordfører, hr. Lars Barfoed, har anlagt en anden tone i debatten end de øvrige ordførere, som desværre slet ikke har taget ordet her. Men det gjorde hr. Lars Barfoed faktisk, som jeg oplevede det, allerede ved førstebehandlingen af ministerens forslag, som nu er trukket.

Kl. 16.15

Derfor synes jeg, vi har behov for at få svar direkte fra beskæftigelsesministeren på, om det, hr. Lars Barfoed opfordrer til, er et initiativ, som beskæftigelsesministeren vil tage. Kan vi forvente, at beskæftigelsesministeren inviterer partierne hen over sommeren, så der, når Folketinget mødes igen til oktober, kan ligge et både forhandlet og gennemarbejdet lovforslag, som tager grundlæggende fat på det her problem?

Hvis vi kan få en bekræftelse på det, mener jeg, at vi er kommet et langt stykke hen ad vejen. Og man kan sige, at beslutningsforslaget som sådan jo ikke ændrer retstilstanden, men rummer en opfordring til ministeren. Og hvis det, der ligger i flertallets afstemning, et flertal, som har bebudet i betænkningen, at det om et øjeblik vil stemme imod, alene er, at de ikke vil have de bindinger som udgangspunkt for forhandlingerne, så lad os sætte os ned.

Men det, der jo er helt grotesk, er, at vi her oplever et flertal med ministeren i spidsen, som rent faktisk forfægter, at man over for lønmodtagere skal acceptere karteller. For det, vi taler om her, er: Skal det være muligt, at en arbejdsgiver ensidigt kan tage konkurrencebegrænsende initiativer over for sine ansatte? Skal vi derigennem også tage et skridt og acceptere, at vi risikerer den model, som vi har bygget op i de nordiske samfund, ikke mindst i Danmark, og som også statsministeren rejser rundt og holder flotte taler om under overskriften flexicurity, med den fleksibilitet, som alle, der beskæftiger sig med danske arbejdsmarkedsforhold, anser for at være meget afgørende for, at vi lykkes så godt, som vi gør, på en række områder? Vi risikerer mangel på medarbejdere og at blive stadig mere begrænset med stadig flere jobklausuler og karteller imod, at medarbejderne har mulighed for på et frit marked at sælge deres arbejdskraft, hvis ikke der sker noget.

Man kan også sige, at det her er en genindførelse af eksklusivaftaler, hvor arbejdsgiverne ensidigt kan lave eksklusivbestemmelser for lønmodtagerne. Det er fuldstændig uacceptabelt, hvis den retstilstand, som vi har fået bekræftet under udvalgsbehandlingen, kommer til at stå som en retstilstand, som regeringen sammen med Dansk Folkeparti vil beskytte ved at forhindre et stort mindretal her i huset efter opfordring fra lønmodtagerne og lønmodtagernes egne organisationer i overhovedet at få gjort et indgreb imod.

Derfor håber jeg, at hr. Lars Barfoeds kloge, afbalancerede bemærkninger tidligere i den her debat vil blive grebet af beskæftigelsesministeren, og at vi kan lave en foreløbig afrunding af den her sag med et klart tilsagn fra ministeren om, at det her har vi en fælles opgave med at få fundet en løsning på, og at ministeren tager et initiativ til, at vi sætter os ned i en bredere kreds og får fundet en løsning, vi kan være bekendt.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg skal bare korrigere hr. Ole Stavad på ét punkt og præcisere, at når Det Konservative Folkeparti stemmer imod det her beslutningsforslag, er det ikke, fordi Det Konservative Folkeparti holder af jobklausuler, hvor virksomheder aftaler med hinanden, at medarbejderne ikke kan ansættes i hinandens virksomheder; vi er tværtimod stærkt skeptiske over for den form for aftaler. Det er imidlertid Det Konservative Folkepartis opfattelse, at den regulering, der lægges op til i beslutningsforslaget, ikke er tilstrækkelig gennemtænkt. Der er ikke lavet en analyse, hvorefter vi kan se, at det lige præcis er den måde, sådan en regulering skal ske på.

Derfor havde vi gerne set, at Folketinget havde vedtaget regeringens forslag, som gik ud på i første omgang at afskaffe hemmeligheden. Så var aftalerne kommet frem i lyset, og så kunne vi bedre forholde os til, i hvilket omfang de eksisterer, og hvilke urimeligheder der er i de aftaler, og hvordan de skal reguleres.

Kl. 16.20

Nu blev det ikke sådan. Regeringens lovforslag er trukket tilbage, det her beslutningsforslag bliver nedstemt, og så må vi jo finde en anden måde at nærme os en eller anden form for regulering på, altså lave den analyse, der skal ligge til grund for, hvordan vi præcis kan regulere det her område, for Det Konservative Folkeparti er fortsat enig i, at det bør reguleres.